

Polygaam

Zoals de date waar ik nu naast zit, op deze warme zwoele avond, op een terrasje bij het water aan de Keizersgracht. Ik heb spijt dat ik niet mijn zomerjurk met open rug aan heb, maar deze linnen jurk met groot uitgesneden armgaten toont voldoende. Pas nadat we een match hadden zag ik dat hij polygaam had aangeklikt. Of had mijn onderbewuste dat wel opgepikt? Op deze datingsite kun je niet meer terug als je voor “drankje doen” hebt besloten. De ober vraagt wat we willen drinken, kijkt mij aan. Geheel tegen mijn gewoonte in om eerst te kijken wat de ander drinkt en me daaraan aan te passen, bestel ik een Chardonnay. Hij neemt een alcoholvrij IJbier. “Verschillen maken angstig”, zei mijn therapeut. De wijn is heerlijk in de warme avondzon. Achter mijn donkere zonnebril sluit ik mijn ogen. Domweg gelukkig. Zonder me aan te kijken vult hij de ruimte tussen ons met gepraat. Hij slikt steeds verhaaltjes in die hij wil gaan vertellen, vertelt hij. Afslagen die hij niet neemt. Ik zie hem de gedachten in zijn associatieve brein categoriseren. Ik zie intelligentie, energie en chaos.

“Even wat nummers”. Het aantal continenten waar hij gewoond heeft, het aantal bedrijven die hij opgezet en weer verkocht heeft, het aantal kinderen van verschillende vrouwen. Dan, eerlijk, schuchter, met een lieve verlegen grijns:

“Ik vertel je deze verhalen zodat je verliefd op me wordt.” Ik schuif mijn zonnebril omhoog. Pas nu kan hij mijn ogen zien, mijn ziel. Hij pakt mijn rechterhand om die te lezen. Mijn levenslijn loopt door, een lang leven. Relatielijnen ontbreken. Mijn levenspad weet ik al, meent hij. Met zijn wijsvinger strijkt hij over de palm van mijn hand en kijkt me aan. Ik wil weten wat dat levenspad dan is maar zijn aanraking doet me stilvallen. Zijn hand gaat naar mijn been. Ik verroer me niet. Hij trekt zijn hand weer terug.

“Je gezicht vertelt iets anders dan je lijf. Je gezicht is open, je lichaamshouding gesloten”. Dan vertelt hij dat hij een vriendin heeft, ontmoet op een tantra weekend. Maar dat twee vriendinnen het beste in hem bovenhalen. Dan is zijn liefde het sterkst. Ik bedenk me dat hiermee wel een probleem wordt opgelost, mannen die meerdere vrouwen zoeken: het overschot van hoogopgeleide succesvolle oudere vrouwen op de datingmarkt. Maar dat slik ik in.

“Het is makkelijker om me aangetrokken te voelen doordat je een vriendin hebt. Als iemand helemaal voor me gaat gaan mijn alarmbellen rinkelen. Is hij wel leuk, grappig, slim genoeg? Verwacht hij niet iets van me wat ik niet kan of wil bieden?” Opeens stromen mijn woorden. Is polygamie niet alleen de oplossing voor het vrouwenoverschot maar ook voor bindingsangst? Heb ik iets gezocht in de datingwereld wat eigenlijk niet bij mij past?

“De oplossing is simpel, ik bind je vast en blinddoek je en dan zijn er geen verwachtingen meer.” Ik begrijp de logica niet van deze echt wel slimme man, maar misschien werkt mijn brein niet meer. De glazen zijn leeg, de ober vraagt of hij nog iets kan brengen. Hij bestelt nog een alcoholvrij bier en ik volg hem, bang dat ik anders de grip op mijn denken helemaal verlies. Bang dat hij anders denkt dat ik een alcoholist ben. Ik zou de hele avond hier willen drinken en jackfruit bitterballen eten en lachen. Onopvallend kijk ik op zijn horloge. Ik moet weg, voor een eetafspraak op een ander terras. Terwijl hij helemaal naar Amsterdam is gekomen voor mij. Als we opstaan zegt hij:

“Ik vind het echt jammer dat je geen tweede wijn hebt genomen. Al drink je er drie en spring je dan hier in de gracht, het maakt me niet uit.”

De volgende dag appt hij: “Nog in de gracht gesprongen? Als je tijdens je sprong naar me lacht spring ik achter je aan”.